

ΑΓΓΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟΥ Α. ΕΔΙΒΙΝ

ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΣΗ ΤΟΝ ΑΓΑΤΗΜΕΝΟ ΤΗΣ

ΟΛΛΗΝ ώρα ό συνταγματάρχης Πλούθιερ μού μιλούσε χραμπλόφωνα και μοδινε δόνγιες σχετικές με την έμπιστευτική κι' έπικινδυνή άποστολή μου. Στό τέλος, σφιγγούντας τό χέρι μου, πρόσθεσε τά έξης:

—Κοί τώρα, δεκανέα Γήτλου, μπορεῖς νά πηγαίνης... Σ κέψου, ότι άν καταφέρης νά κάνεις τό σύμρατο τού τηλεγράφου, τά δόπια σύνδεσους τούς Μπόρες τού Μπουλφούντων με τό στρατηγείο τους πού βρίσκοταν στή Βεζουανάλανδη, ή νίκη είνε δική μας... Κί' δχι μόνο θά νικήσουμε τούς άπομονωμένους Μπόρες, άλλα κι' ένοι θά προβληθαίσες... Αφίνω πού σε περιμένει κι' ένα χρηματικό δέρπω 500 στερλίνες, πού σου φτάνει γιατί νά έξασφαίσες τό μέλλον σου!...

Χαιρέτησα τά άδυντας δυνατά για τό πετύχω μου, τόν διαθεσιώσα πώς θάκιασα τά άδυντας δυνατά για τό πετύχω στήν άποστολή μου και θγήκα απ' τό γραφείο του. Ή καρδιά μου χτυπούσε άπο μια διπλή συγκίνηση: Πρώτα για τούς κινδύνους πού θ' άντιμετώπιζα σε λίγες ώρες, και ύστερα γιατί τραβώντας για τό Μπουλφούντων, θα περνούσαν κι' απ' τό άγροκτημα τής... Άνγαπτημένης μου!...

Νοιώθετε τώρα μέ πόση λαχτάρας άνυπομονόμας νά δώ τήν δύμορφη Σούζυ μου. Σ προουίζοντας διαρκώς τό δύσογκο μου κι' άσιαφορμώντας για τήν κούρασο, άπτικρυσα κατά τό άρρεν τά μακρύνα δόπια τό Ζέρερουτ, μιάς μικρής πόλεως 'Ολλανδών άποικων, έχθρων τών "Αγγλών" και μυστικῶν συμμάχων τών Μπόρες.

'Ανάσσαν μέ άνακούφισα, γιατί δυσ μιλάι πιο πέρα απ' τό Ζέρερουτ θρίκοταν τό άγροκτημα τής Σούζυ. Τό σκοτάδι είχε δρούσει νά πέφτη πυκνό τώρα, κι' έτσι με δυσκολία πλανιόμουν μεσά στόν καταφύτο κάμπο. Δεν ήθελα να περάσω ανάμεσα απ' τήν πόλη για νά μήν κινήσω τίς υπόψιες κανενος κατασκόπου. Γ' αύτό προτίμησα νά κάνω έναν μεγάλο κύκλο, και γά φθάσω στό άγροκτημα απ' τό δύσθετα μονοπάτια τού κάμπου.

"Όταν έφθασα στό άγροκτημα, ή οικογένεια τής Σούζυ είχε πειά δειπνήσει. Τούς θρήκα δύνουσ στό τραπέζι νά πίνουν και νά καπνίζουν, κουβεντιάζοντας συγχρόνως για διάφορα ζητήματα. Ή έφαντησι μου τούς παραδένεψε άρκετά. Ήστόσσα ή Σούζυ, δό πατέρας της και τά τρια άδελφια της—στιθαροί και γιγαντώμων άνδρες—μέ υποδέχτηκαν έγκαρδια και μούφεραν νά φάω και νά πλά...

Άποφυγα έννοείται νά τούς πώ τόν άλιμην σκοπό τής νυκτερινής έκδρομής μου, και μόνον σταν άποφαγά, πήρα λίγο παράμερα τήν άγαπημένη λόγια τί σκοπεύα νά κάνω. Σέ κάποια στιγμή γίμως, άντελήθην ένναν απ' τους άδελφους της νάχη τό αυτή του στημένο σε μάς και νό με λοξοκυττάρη υπόπτη.

Σταματήσα αμέσως τίς έκμαστηρέυσις μου, και γύρισα τή συζήτηση αλλού. Αύτό τό διαρκήθη αμέσως ή Σούζυ, και σέ μια στιγμή μού είπε ψιθυριστά:

—Καληγύρυσε τους, δημην πώς θά φύγης... Περιμένε με στό γεφύρι τού Μάρκο Ρίθερ!...

Θέλησα νά διαμαρτυρηθη, μά δέν μοδώσας καιρό νά πώ τίστε, γιατί αμέσως άπομακρύνθηκε μέ ψφος άδιάφορο. Τούς καληγύρυτα στότε, εύχαριστωντας τους για τίς περιποήσεις, κι' ζταν έφθασα στό γεφύρι, τά φώτα τού άγροκτημάτος ήσαν πειά σθνούμενα.

Πέρασα άρκετή ώρα, δίγως ν' άκουων τίποτε.. Κι' δταν δό ορίζοντας στό θάρος δρυγίσεις και πήδηξα κάτω.

—Έφανα σ' άκουσα καλπασμό δλόγους και πήδηξα κάτω. Πριν όμως προλάβω νά κρυψω, άντικρυσα από μακρά τή λυγερή στλουέττα τής άγαπημένης μου, και σέ λίγο τή δέχτη και λαχανισμένη στήν άγκαλια μου.

Σκαρφάλωσα σ' ένα στύλο κι' έκοψα τά σύμρατα...

—Αύτό πού κάνεις είνε τρέλλα, μού είπε. Ξέρεις ότι τ' άδελφια μου δέν υποψίαζονται καθόλου τήν όγκη μας... Μυστικά σε έχθρεύονται, γιατί είσαι "Αγγλος". Και δέν σε λίγο σημαστωθή τό Ζέρερουτ απ' τή διακοπή τής τηλεγραφικής συγκοινωνίας, θά καταλάβουν ότι έσου έκοψες τά σύμρατα και δέ σε κοντηγίζουν!...

—Μά θά είμαι μακρύα πειά, άγαπημένη μου! άποκριθηκα φιλώντας την μέ τριφρότητα.

—Μπορεί νά είσαι μακρύα, μού ξανάπε, άλλα έντωμεταξύ θ' άρχισουν νά σε καταδίκουν όλα τά έφιπτα άποστάσματα τών Μπόρες, το όποια τριγυρίζουν κρυφά σ' όλη τήν περιφέρεια... Ξεχνάς ότι δέν έρεις καλό τά μονοπάτια κι' ότι μπορείς νά περιπλανηθής;.. Και ξεχνάς έπισης ότι η κατασκοπεία έναντίου σας είνε στην θαυμασία ωργανωμένη!...

—Εσφίξα τρυφέρα στήν άγκαλιά μου τό εύλυγιστο κορμάκι τής άναπτημένης μου και τής ψιθύρισα στό αύτη:

—Ολα αυτά γίνονται για σένα... 'Η 500 χρυσές στερλίνες, πού θά πάρω απ' πετώχω, θά μάς έπιτρέψουν νά ένωθοδούμε για πάντα και νά ζήσουμε εύτυχισμένοι, έστω κι' δέν μέ θελήσουν οι δικοί σου!..

—Και θέριασα δέν σε θέλουν! ψιθύρισε ή Σούζυ, φιλώντας με λαχταριστό στό στόμα. Μά ποιός τούς άκουεις... "Ας μη χάνουμε δύμας καιρόρις. Μέ ένα σύμρα που έκοψες, δέν έκανες καυένα κατόρθωμα και τόσο οπουδάτο.. Επίσης κινδυνεύεις νά πιασθής από στηγμή.. Ελά μαζύ μου..." Έχω ένα καλύτερο σχέιριο έναν, και μόλις τό έκτελεσμα, σού δείχνω τά μονοπάτια νά ξεφύγης, κι' έγω γιρίζω στό σπίτι πρίν μας δρή ή χαρογήτη!..

Περίεργος, γεμάτος από άνεκφραστη συγκίνηση, τήν άκολουθησα και καλπάσσαμε άρκετή ώρα μαζύ. Σε μισή ώρα φθάσαμε κοντά στή σιδηροδρομικές γραμμές, ή δοτείς θρισκόντουσαν σε μια έπιπονη ανήφοριά.

—Βλέπεις; μού είπε τότε ή Σούζυ μου. Σέ λίγο θά περάσω από έδω τό τραίνο.. "Ολοι οι τηλεγραφικοί στόλοι, θρισκόντων κατά μήκος τής γραμμής.. Θα κόψουμε με αύτά ένα διπλό και τρίπλο καλώδιο και θά τό γατεζώσουμε κρυφά στό άγκιστρο τού τελευταίου θαγονιού τού τραίνου.. Τό τραίνο περνάει σιγά από έδω λόγω τής άνηφορίας και δέν θά δυσκολευτούμε σ' αύτή τή μαυούρα... Ή όλη άκρη τού καλωδίου θά δεμένη στόν πλησιέστερο στόλο, κι' έτσι θά προσχωρή τό τραίνο σιγά σιγά στήν άνηφορία. Τό τραίνο σιγαρώνων μαζύ τού τό καλώδιο κι' ο στύλος του θα ξεριζωθή.. Καί..."

—...και μόλις ζερριζώθη στόλος τού καλώδιο σύμρα του θά έρειζωνται, μέ τόν δόποιο θά συνδέονται, κι' ού πέριμονος τόν τρίτο, και ούτω καθεξήης! Ξεφώνισα κατενθουσιασμένος.

—Μά δχι διαρκώς "Καί αι ούτω κα θ ε ξή ζ!" μέ διέκουψε ή Σούζυ μου γελώντας. Γιατί έπιτελους, κάπου τό σύμρα θά κοπή από τό τραβήγμα τού τραίνου... "Οσο ρά γίνεται δύμας από, κι' έπειδη είνε δύμαλή ή άνηφορία, χωρίς πολλούς και πυκνούς θάμνους, δάφαλώς θά ξεριζωθούμε άρκετοι στόλοι, τό σύμρα μές κοπή, σε πολλές μεριές, κι' ή έποικευτης τού θά χρειαστή ήμέρες κι' έθωμαδες.. Είσαι εύχαριστημένος απ' τό σχέδιό μου;

—Κατενθουσιασμένος μάλιστα, λατρείας μου! ξεφώνισα και τήν ξανάσφιξα στήν άγκαλιά μου μέ άνεκφραστη στοργή. "Επειτα σκαρφάλωσα ψαργή σε μερικούς στόλους, έκοψα τά ένδιμασες σύμρατα, σηχημάτισα ένα μακρύ και δυνατό καλώδιο, και δένοντας τήν άκρη του στή μέση ένδος στόλου από τό μέρος τής άπειροχρής τηλεγραφικής γραμμής—περίμενα μέ τήν άλλη άκρη στό χέρι τό πέρασμα τού τραίνου.

—Όταν φάνηκε τέλος τό τραίνο από μακρύα, ή Σούζυ μου, κρατάντως τήν άλλη στήν άγκαλιά, πρός τό καρφό της, ζερριζώνται, γιατί είσαι "Αγγλος". Και δέν σε λίγο στήν άγκαλια στήν άγκαλια, και λαχανισμένη στήν άγκαλια μου.

τῆς δύσπιμένης μου.

Μὲ ἀπεργίαντα συγκίνησι παρακολουθήσαμε τὸ καταστρεπτικότατό αποτέλεσμα τοῦ ξευπνοτάτου σχεδίου τῆς δύσπιμής μου: "Οταν κόπτεις ἐπιτέλους κάποιον τὸ τηλεγραφικό σύριγο, είλης προφθάσεις ἐντωματεῖν νὰ ζερρίζεσθαι καὶ νὰ γκρεμοῦσι κάποια στη γῆ ἑκατοντάδες δόλικρές στύλων, καὶ σὲ μῆκος δρκετῶν χιλιομέτρων!..."

"Ἔταν καρδιὸς νὰ χωρίσουμε δύμας, γιατὶ ἡ χαρασυγὴ πληράζει καὶ τὰ μέρη ήσαν πλημμυρισμένα ἀπὸ ἔχθρικές περιπολίες. Καλπάσαμε μάρτιν ὔσω δράση, για νὰ μού δείξει τὸ μονοπάτι, ἀπὸ τὸ δημόσιο θα μπορούσαν νὰ γυρίσων γρήγορα στὸ στρατόπεδο. Καθώς δύμας ὕβριταικας μπορούσαν νὰ μάτιστομη στρφή τοῦ μονοπάτιού, φυσικένεινα κατάστηθα ἀπὸ τὸ δόλοστρόγγυλο φεγγάρι ποὺ μεσούρανούσε πειά, στοθήκαμε ἔξαφνα ἀκούγοντας σύριγες φωνές καὶ μια μπορεική περίπολος δεσφυτρωσε ἀπὸ τοῦ θάνατον μπροστά μας.

Τὰ στρατιωτικά κουμπιά μου, ποὺ ύσταλαν στὸ φῶς, ἔδειχναν καθαρὰ ποὺς ήμουν, κι' ἀρκετά ὅπλα σημάδεψαν τὸ στήθος μου. Μία διμοσθρόντας ἀκούστηκε τότε, συνιδεύομενή ἀπὸ μιὰ γοερή κραυγὴ φρίκης κι' ἔλαλος ἀπὸ ἀπέλπισίας είδα τὴν Σούζη μου νὰ γέρνη στὴ σέλα αἰματόφωτη! Τί είλησε συμῆ? 'Α πλούσιτα για νὰ μὲ σώσῃ ἀπὸ τὶς φονικές σφαίρες, σημερύνιος τοῦ δλογού στὴν κρίσιμη ἔκεινη στιγμή, καὶ μπαίνοντας μπροστά μου δέγηκε αὐτὴ τὸν θάνατο στὰ τρυφερά τὶς στήθη!...' Οι πυσσοθόλισιοι ἔξακολουθοί μου, μὰ ήταν ἀργά πειά: 'Ἐγώ είχα ἀρπάξει τὴν δύσπιμήν μου στὴν ἄγκολική μου, σημερύνια στήριξα τὸ δλογό μου, καὶ δέν δρογρά νὰ ἀφήσω μακριά τὸν ἔχθρο, τραυματισμένος μόνον ἐλόφορό στὸ μπράστο ἀπὸ μιὰ σφαίρα.

"Η ἐπανόδος μου στὸ στρατόπεδο ήταν τένθιμη, γιατὶ σὰν ἐφθασα ἑκένει μονάχα τὸ πτώμα τοῦ αἰματόθρεκτο τῆς δύσπιμής μου μπροστά μιανάσσαν νὰ παραδώσω στους καταπλήκτους νιοσκόμους. 'Επειτα, μόλις συγκρατῶντας τὰ δάκρυά μου, ἀφήγηθηκα στὸν ἄρχογό μου τὸ λαμπρὸ σαέδιο της, τὴν ἐπιτυχία τῆς ἀποστολῆς μου, καὶ τὸν ἡρωϊκὸ θάνατο της ἔξι αἵτιας μου.

Κι' ἑκείνος συγκινημένος γιὰ τὴν αὐτοθυσία της καὶ τὸν ἡρωϊσμὸ της, κάρφωσε στὸ στήθη της τὸ παράσημο του, ἐνώ τὰ δάκρυά μου ἔθρεψαν τὸ κίτρινο μᾶτι χαμογελαστὸ ἀκόμη προσωπάκι της!

"Ἀπὸ τότε, δὲν παντρεύτηκα... 'Η ύψηλὴ θυσία της γιὰ μένα, μὲ πάντρεψε δριοτικά μὲ τὴ λατρευτὴ κι' ἵερη ἀνάμνηση της..

ΑΤΤΟ ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ

— "Η 'Μετρό Γκόλιτουν Μάγνιερ' ἀποφάσισε νὰ δῶσῃ μεγαλείτερη προσοχή στὴν ἐκμεταλλεύσι τῶν ἐκπαίδευτικῶν—ἡ μορφωτικῶν—ταινῶν, τὶς δόποις ἔχει σχέδιον μονοπωλήσει η Γερμανικὴ παραγωγὴ. Κατά τὴ διάρκεια τοῦ καλοκαιριού, ἔγιναντα τέτοια φίλμ θά γυριστοῦν γιὰ λογοφρασμό τῆς 'Αμερικανικῆς Ἐταιρίας.

— "Ο 'Εμπίλ Γιάννιγκς' σκέφτεται νὰ γράψῃ μιὰ πολύτομη ἴστορία τοῦ κινηματογράφου. Μὲ τὴν εὐκαιρία αυτῆς, πληροφορούμε τοὺς ἀναγνῶστες μας, δτὶ ὁ μεγάλος Ηρμανός τραγαδός ἔδιδες ἀπὸ τὸ 1924 ὥς τὸ 1926 ἰστορία τοῦ ἀρχαίου θεάτρου στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Βερολίνου.

— "Η 'Αμερικανικὴ κυβέρνηση ἀπαγόρευσε τὴν προθολὴ ἔνδος φίλμ, μὲν τὸν πρωτότυπο τίτλο 'Πετρεγγάκες' ἐπειδὴ τὸ ἔθεωρης ὥς ἀλβεδλλος' κατά τὸν συγχρόνον 'Αμερικανιδῶν...'.

— "Ο Ρενεύ Κλαύρ, ὁ καλύτερος Γάλλος ρεζίσερ καὶ ἔνας ἀπὸ τοὺς μεγαλείτερους σκηνοθέτους τοῦ κόσμου, ἔχει τελείωσεν ἔνα φίλμ, τὸ ὄπιο διώκως θά ἐμφάνισε μοιάσθι τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριο. Στὸ μεταξύ, κρατάει μυστικό καὶ αὐτὸν ἀκόμα τὸν τίτλο τῆς ταινίας του.

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΒΩΔΙ

Σὲ κάποια συναναστροφή μιλούσαι γιὰ τὴν μετεψύχωσθαι κι' ἔνας κουτόμυαλος, θέλουντας νὰ πουλήσῃ ἔξυπναδά, πετάχτηκε κι' ἔπει:

— Θυμάμας πώς ήμουν ὀλλοτε ένα χρυσό βώδι!

— Καὶ τώρα, καθώς θλέπω, τὸν ἀποστόμωσε κάποιος, δὲν χάρστες πάρα μιούχα τὸ ἐπίχρισμα!

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Ο ἔφωτας εἶνε τὰ φτερά ποὺ ἔδωσε ὁ Θεός στὴν γυνή μας, για νὰ ἴσπωθῇ καὶ νὰ φτάσῃ κοτά του." Μιχαὴλ "Α γιγέλος"

"Αγὴ ἡ εὐέσθεια ἀγενάζη τὴν γυνή μας στὸν οὐρανό, ὁ ἔφωτας κατεβάζει τὸν οὐρανὸν στὰ πόδια μας." Βύρων

"Απὸ τοὺς Ὀλυμπίους Θεοὺς, μόνον ὁ ἔφωτας θαυματούγει ἀκούει. Ζ. Ρίχτερ

"Αν δὲν ἴπηρε κανεὶς ἐφωτεψιένος στὸν κόσμο, ὁ ήλιος θὰ ἔσθινε. Β. Ογγύχος

* * *

"Ο ἔφωτας εἶνε δροσύ τοῦ οὐρανοῦ, ἡ οὐρά ἀναστινεῖ τὴν καρδιὰ μας." Α. Μυσσέ

* * *

"Η γυναίκα εἶνε ἀπέσταλμενος τοῦ διαβόλου." Λερού

* * *

"Η γυναίκα ἦταν κεριμένα στὸν γυνή της τὸ δημιαρτηριό των φειδιοῦ καὶ τὴν κακεντρεζεια τοῦ διαβόλην." Α. γ. Γεργυγόριος

* * *

"Οταν σθύουν τὰ θηλυκά μας φιλάρεος γυναίκας, τότε κι' αὐτὴ είνε πειά ἔνας νεκρός..." Γεωργία Σάνδη

* * *

"Οποιος πιστεύει τὴν γυναίκα του, γελεῖ τὸν εὔποτο του. Καὶ δύος δὲν πιστεύει τὴν γυναίκα του, γελεῖταις αὐτὴν." Κινέζικο Λόγιο

* * *

"Η γυναίκα εἶνε διάβολος, ποὺ μᾶς πλάνων στὸν 'Αθηναϊκὸ τίτλο της παραδείσου.' Α. γ. Κυριακίου

* * *

"Οσος ξοδεύεται ἡ ἀρρεῖτη τῆς γυναίκας, τόσο θὰ φέμη της μεγαλώνει. Α. Γ. κ. ω. τ. ε

* * *

"Ότου βρίσκεται ἡ γυναίκα, ἔκει κάνει τὴν φωλὴν της τοῦ ιανού παραδείσου." Ε. Γ. κ. π. ι. δ. η. Εργαπιστής

* * *

"Ο αληθινὸς παράδεισος δὲν είνε στὸν οὐρανό, ἀλλὰ ἀπάντω στὰ ζεῦγη ἔτος ἀγαπημένου προσώπου." Θ. Γ. κ. ω. τ. ε

* * *

"Οτους βρίσκεταις ή γυναίκα, ἔκει κάνει τὴν φωλὴν της τοῦ ιανού παραδείσου." Ιπαντική Παροιμία

* * *

"Η γυναίκα εἶνε ἀργής πορφύρα ποὺ παντεύει τὸν ἄνδρα της πουλήσασθαις τὴν πεθερά της." Ιπαντική Παροιμία

* * *

"Η γυναίκα εἶνε τὸ γλυκό σηνερίο καὶ συγγρόνως ὡς ἐπιάλτης τοῦ ἀνδροῦ." Μωυσῆς Σηῆς

* * *

"Η γυναίκας ἔχουν γιὰ ζῆντος τὴν γλυφίσα τους, ή δύοις ποτὲ δὲν σκουπίζεταις." Ντιντερέ

* * *

"Τὶς γυναίκες τὶς βιωσαίτε περισσότερο ἔνα μιστούσι, παρὰ δὲν πολλόν." Π. ὄ. λ. ν. τ. ε. Κόζη

* * *

"Η γυναίκα εἶνε πιὸ πικρή ἀπ' τὸ θάνατο." Σολομῆν

* * *

"Η γυναίκας δὲν μποροῦν νὰ στηγανήσουν στὴ γυνή κωρίς ζησωτα." Ζ. Ζ. Ρουσσός

* * *

"Η πατέτη είνε η πιοτή σύντετος ποτὲ της γυναίκας. Χωρίς τὴν πατέτη, η γυναίκα δὲν θὰ ένοιωθει κανένα θελήγητο σ' αὐτὸν τὸν κόσμο." Π. ώ. π.

* * *

"Ο κολακευτικώτερος ἔπαινος γιὰ μιὰ γυναίκα, εἶνε ἡ κατηγορίες ἔναντιν τῆς ἀντιτίθησης της." Ζ. Ζ. Ρουσσός

* * *

"Η πατέτη είνε η πιοτή σύντετος ποτὲ της γυναίκας. Χωρίς τὴν πατέτη, η γυναίκα δὲν θὰ ένοιωθει κανένα θελήγητο σ' αὐτὸν τὸν κόσμο." Αλφρ. Μυσσέ

